

ประเภทของภูมิปัญญาด้าน คนตรี วรรณกรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญา คำบ่าวเขียนไปใส่สาว

บทนำ/ความสำคัญของภูมิปัญญา

มะลิลาชอน ไหวสอนดอกไม้ ปี่ขอร่วมไ้ก่กลับยอดหัวใจ กล้วน้องหญิงตาย ฟุ่ตายหายเล่น ตัวปี่บ่อสมกับเจ้าตอกเต็น กล้วน้องจุปางร้ายกอด ตัวปี่บ่อสมบ่อเปิงเพียงยศ กล้วน้องโสกต้องหมองตาย กล้วน้องจู้ไทยกินอ้อยตอนปลาย บ่อสมกำจายปีคิกแต่ตัน กันยังสมจาบ่อกาปากปิ่น บ่อหื้อไปคนใดฝ่าม่วง ปี่หวังเอาตัวเจ้า ดาวฟ้าค้าง มาเป็นกู่สร้างเปาปึง ตัวข้าปี่นี้ เหมือนนกในชิงบ่อมีกูปีง เชาวแล้วบ่อได้ เจ็ดดอกสลิด ตามติดคำได้ เกาะหวั่นตางใดก็ซัด ปี่ขอร่วมแฝง เตรียมแยงร่วมรักกัน ตัวแห่งเจ้าบุญมี ตาน้ำมันแล้ว ก่อยอ่อนหาหวิ เพราะเป็นคนมีปี่ปิ่นใครได้ กล้วน้องจายไว้เป็นเปือนไกล้งจ่างหุมมีไปอย่างนั้น ลืมเสียแล้วกา ฟุ่ข้าวันนั้น อย่าได้ขาดบั้นไหวคอน ตัวข้าปี่นี้ หวังเป็นขัวต้องอยู่บ้านริมกองมุงต้องกล้วยแค้ ผิงไ้ก่กัซันเสียงดังแก่แล้ เมื่อกกลางคืนเย็นเตียงฟ้า ผ่อดาวพระก่ายไ้หลงลับฟ้า ปี่คิดฮอดเจ้าตัวเวร ปี่คิดฮอดน้องอยู่ไ้หนบ่อเป็น ยามกลางวัน เย็นคิดหาแต่เจ้า ผ่อนกตั้งหลาย บินกายออกเข้า เป็นยังบ่อน้อกู่คบ ปี่คิดถึงนายจิตใจกระทบ เกือบจะเป็นบ้านแหวัน คิดหาแต่น้อย เข้าคาบลิ้มกิน ปี่กลัวแต่หญิง ฟุ่แต่แก้มเล่น ตั้งนอกขาวใส ตางโนแต่เค็ม ขาวดำแดงบ่อรู้ ปากม้วนจำหวานในใจบ่อรู้ กล้วน้องจู้สู่นข้ามาวิน ปากน้องว่ารัก กล้วน้องจจริง จูปีมาวินเค้นไว้แก่เผ่า ปี่หมายร่วมแฝง แฝงไปเต้าเท้า บ่อหื้อมีเงาขุนจำ อดสะอดสาเต้อะล่าน้องจั้น หลอนเป็นแต่อัน โปลาแต่มีมันตุ๊กน้องบ่ออดว่า อย่าตันสันลาตุ่มวางขว้างกิม บ่ออดบ่อสาใจ ดังไฟแลบึง หลอนกินคำดีเมื่อตาย ยังจิ้นซากผีบ่อดีคู่ฮ้าย หลอนฮ้ายก่อนอันดีรุน ผีเสือนปาจักอาร์กปาจุง ปี่หมายบ่อคุมละน้องหม่นเศร้า ปี่ขอร่วมแฝงแปงไปเต้าเท้า บ่อหื้อมีเงาขุนจำสาบดสาบาน ตั้งข้าปี่จั้น ก็รับข่ามโคเนอนาย กั้นปี่จ้องหื้อปี่ปิ่นตาย กั้นน้องจายหื้อตายก่อนข้า ขอรอสมวาตาปี่คิด ปี่หมายร่วมแฝง เตรียมแยงฮ้อนซิด บ่อคิดอื่นผู้หญิงใด กั้นตัวน้องบ่อเป็นของไ้ ขอไ้หลงเข้าดำเอาดั่งซ้อนค้าง บึงนกดังหลาย บินกายออกเข้า ร้องเสียงซ้อแซ่ คุ่มไม้ เกล้าจ่างเกล้า แมวตายกันสะซ้าว กดปูดให้กาแดง ยุงดำแอนป้อน กู่เพี้ยแฝง ถึงตาอันแรง จ่างร้อยก้าวไว้ง ปี่คิดถึงหาแม่ แม่เนื้อฝืน ยามตามอันลงตำจ้า ไปกาดมากา ขอเชื่อมบุงส้า ซ้อเอาเครื่องต้อนสั่งมา มาคิดลอคน้อง มือฝายน้ำตา ยามกางคืนมาก็มานั่งให้กล้วน้องได้แฝง แม่ตางเงินได้กัวเขาเอาไปร่วมซ้อน มะโนหัวก่ายในเอาร้อน มีใจจริงอันหานาย ผ่อดาวจ้างน้อยปุกวงว เป็นสายมาเต็มทัวไปต้องฟ้าเป็งแจ้ง ฟอคุมอง เหมยตกลงมา ใจในคอหนั่ง คิดมาสุควิสัยใจในก็คิด หาแต่เจ้าบุญมี น้องกินหยวกแล้ว อย่าลืมหื้อตัวปี่ บ่อคิดปาหนี อินดูตาหน้า ปี่มารักหญิงใจบ่อเป็นบ้า บ่อหมายลาถ่ายซ้า เจ่นใจหินผาอยู่ได้พื้นน้ำ บ่อกายเกิดขึ้นเป็นคน ปี่บ่อยอมละ ละมายหายหน กั้นป้วยไ้จั้นจะจน จนเป็งแตม น้องมีฝัวอยู่เผื่องแอม้ข้าว จักหมายผองเอาฝ่าหม้าย ลาลวงซุดอยู่ก่วงอาจ้าง จักเอาชีวิตต้องจือเอา ตามเขาเล่าร้ายจะใดจ่างเขา ปี่คนบ่อเราเมาเหลือผีหัว กำรักไ้หลงแฝงกำแปงไปหลงป้อ จะหมายเอาหนอบ่อเว็นปี่เป็นคนปิ่นน้องเป็นคนกั้นบ่อเว็นแล้วฮู้คนใด กำฟุ่เก้าปี่บ่อหื้อหาย กล้วน้องแห่งนายมีแฟนแอบข้าง ขอปลุกสลิดติดตามรั้วบ้าน กล้วน้องครินคราญลากจ๊กมาจู้ปีหลงลงโปงป้ารัตนัน แจมป้าอ้อจำปง กล้วน้องจู้ให้ย่าฝาก ฝากวิตตกจูพีลงมามงปลานอกค้วง จูปีกำปาเซาะหาใส่ค้วง ป่อยหลุดมือลอยแม่

น้ำมีป๋อได้กินบ๋อยอมง่ายซ้าจักเป็งโต่งซ้อนยอเอาตัว ตัวเจ้าอี๋น้องแม่อินลงเหลา กลัวน้องบ๋อเอา มาจุห
ลายซ้า แห่งหวนหมาตายปายบนเมฆฟ้าจักเป็นฉันใดจาบ่อรู้ ปีดินถึงหาเจ้าอินทร์กินคู่กับตัวแห่งเจ้าคนงาม
ขอปลุก ละครขึ้นต้นมะฝางปลุกไว้เองามบ้านนายน้องหล้า กันน้องบ๋อเอาวันรุนทาหน้า ค่อยนั้นลาลาก
จัก เกิดมาเป็นคนเนื้อเจ้าที่รัก บ่อว่านุ่ม เฒ่าหญิงจาย เขาว่าถั่วล้ามันจางตายอ้าย บ่อจางอายจางหกตัวค้อม
กำผาละนาร์กไหนเอานั้น บางทีก็กาภาคแก้ว บ่ออดสาใจ เตื่อละลา ล่างแก้วจุเป็นเป็อนอู่ฝางไป กันตัวอี่
น้อง เจ้ายังเข้าใจ ขอยอดคนจ้ไว ตอบสรรค่วซ้า กันน้องก่องเอาตำเตาบ้านซ้า กลัวเสียเวลามาแก้ง จูปี
ตากฝน เมลลมมาแล้ว กลัวดับปอดแห่งหวิน กลัวเทวดมัลลัดหัวใจ กลัวน้องจาย เมมาแล้วบ่อได้ กลัว
มีคนป้อมพองจี้รู้ได้ กลัวเขาเอาไปร่วมฮ้อนเมื่อปีเดินตางหานายนาคน้อง เป็นหินแห่ต้องแห่ต้องคมจา ปี
ยกย้ายบาทอย่างสองขาเป็นหินคมจาทักขาเสียบเข้า เตำนี้ก่อนละนายเหย.....

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นการสืบทอดคำว ซึ่งเป็นการจีบสาวในสมัยก่อน
2. เด็ก เยาวชน ได้สืบทอดภูมิปัญญา

แหล่งข้อมูล

นายเปลี่ยน อนุมา อายุ 63 ปี

บ้านเลขที่ 140 หมู่ 7 ตำบลจอมจันทร์ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110